

BAYRAMINIZ MÜBÂREK OLSUN (2)

(...düünden devam)

Bayramlar sevinme ve sevindirme günleridir. Ancak bu yıl Anadolumuzun on bir kenti Asrın felaketiyle karşı karşıya kaldı. Çok büyük depremlerle nice hanümanlar söndü. Bu felakete de büyük ölçüde çıkar düşüncesi sebeb oldu. Zira üç beş kuruş dünya çıkarı için binaları çürük yapan müteahhitler bu yanlış yapmasalardı, kayıplarımız bu kadar çok olmayacaktı. Gerçi onların çoğu müteahhidiyle, çürük yapılara sağlam raporu veren mühendisiyle ve bu işe alet olan memuruyla hesap vermektedirler ama olan olmuştur. Gidenleri geri getirmek mümkün değildir. Onlar için yapılacak şey onlara dua etmek, rahmet okumak, geride kalan depremzelere de yardım etmektir. Devlet yanında halkımızın birçoğu da bu uğurda elinden geleni yapmaktadır. Ama çıkar için ancak birkaç yüz liralık kira getire-bilecek evlerini kat kat fazlasına çıkaran acımasızlar da görülmektedir. İnsaf ve merhamet gerekir. Mertlik asıl böyle günlerde belli olur. Empati yapmak lazımdır. Acaba evinizi kiralamak üzere gelen kimsenin yerinde siz olsanız ve aynı acımasızlık size yapılsa ne ihssedersiniz. O halde kiralari artırmak yerine tam tersine azaltmak, hatta gerektiğinde meccanen vermek alicenaplıktır. Müslüman bencil olmaz, diğerkâm olur.

Peygamberimiz: *“Hiç kimse kendisi için istediğini kardeşi için de istemedikçe ve kendisi için kötü gördüğünü mü'min kardeşi için de kötü görmedikçe inanmış olmaz!”* buyurmuştur.

Şeyh Sa'dî ne güzel söylemiş: “Benî Âdem a'zây-i yekdîgerend, ki der âferîneş zi yek cevherend:

Âdem oğulları, birbirinin organları gibidir. Çünkü aynı cevherden yaratılmışlardır!”

Ne olursa olsun, başa gelen olaylara sabretmek gerekir. Ölenleri geri getirmek müm-kün değildir. Onlar için yapılacak şey onlara dua etmek, rahmet okumak, geride kalan-larına da elden geldiğince iyilik yapmaktır.

Olaylar karşısında metaneti koruyup sabretmek gerekir. Rabbimiz bize şöyle emrediyor:

“Ey inananlar, sabredin, direnin. Savaşa hazırlıklı, uyanık bulunun ve Allah’tan korkun ki, başa-rıya eresiniz.” (Âl-i İmrân: 200)

Bu âyette üç emir başarının sırrı olarak vurgulanmıştır: *İsbirû* ‘sabrediniz’, *sâbirû* ‘müsâbere ediniz’, *râbitû* ‘murâbata ediniz.’

Sabır, nefsi kendi içinde bulunan zorluklara katlandırmak, *müsâbere* ise gerek kendisinde, gerek kendi dışında bulunan zorluklara katlandırmaktır. Hastalık, nefsin kendisinde bulunan bir zorluktur.

(devamı yarın..)